

O TRADIȚIE CE SE CERE ONORATĂ!

—Conferința clubului sportiv Metalul București—

Metalurgistul București, clubul sportiv al harnicilor constructori de mașini de la marea uzină bucureșteană „23 August”, este cunoscut în întreaga țară. Răsfoind albumul ce ilustrează activitatea sportivă de aici, ne amintim cu plăcere că din această mare uzină s-au ridicat sportivi vrednici care au urcat treptele măiestriei sportive și au reprezentat cu cinste culorile clubului și ale echipelor reprezentative ale țării. Dintre aceștia amintim în primul rând pe maeștrii emeriți ai sportului Dinu Cristea, Ion Voinescu, Alexandru Ene. Iar exemplul lor a fost urmat de alți și alți tineri talenți, cei ce apără azi cu succes culorile clubului: maeștrii emerite ale sportului Lia Manoliu și Emilia Rigard, maeștrii sportului Șerban Ciochină, Maria Pandeale, Ștefania Borisov, Cristian Dovit, Ion Cucu și alții. De-a lungul anilor, ei au cunoscut o deplină afirmare, confruntându-se cu reprezentanții celor mai puternice cluburi sportive din țară și nu de puține ori ieșind biritori în frumoase întreceri sportive internaționale.

Recenta conferință a clubului n-a omis să evidențieze rezultatele bune ale activității de până acum. S-a făcut cu acest prilej o amplă analiză a muncii, de la nivelul grupelor sportive din secțiile de producție până la secțiile de performanță, de la sportul de masă până la competițiile republicane și competițiile internaționale. S-a vorbit și despre Tokio și despre Ciudad de Mexico, despre contribuția clubului Metalurgistul la întărirea loturilor noastre olimpice. A fost o analiză profundă și realistă.

Participanții la discuții, fără a se mulțumi cu ceea ce au făcut, au arătat și rămășițele în urmă, au dezvăluit lipsurile, au dat soluții pentru remedierea lor. Dezvoltarea sportului de masă, atragerea tineretului din uzină într-o activitate sportivă organizată au fost în atenția conferinței. S-a remarcat că nu e totul ca un tiner să fi jucat un meci de fotbal sau de volei într-un an, să fi aruncat o dată sau de două ori greutatea, sau să fi sărit tot de atâtea ori la lungime. Când toți tinerii vor fi oaspeții obișnuiți ai stadionului, când sportul va fi pentru ei ceva necesar, consiliul clubului va putea fi mulțumit cu adevărat. Atunci, cu siguranță, numărul purtătorilor Insignei de polispport nu va mai fi așa de mic, încât proporția să fie de un purtător la 9 salariați ai uzinei, atunci campionatul asociației se va desfășura la mai multe ramuri de sport și pe o perioadă de timp mai mare, iar competițiile sportive de masă vor prileji afirmarea elementelor de perspectivă atât de necesare sportului de performanță.

De la constituirea sa, dat fiind specificul uzinei pe lângă care funcționează, clubul și-a profilat activitatea îndeosebi pe atletica grea, având nominalizate secțiile de box, haltere și lupte precum și pe cele de moto și fotbal. La acestea s-au adăugat handbalul, voleiul, popicele, șahul, turismul și alpinismul, dar ele activează la nivelul campionatelor de calificare sau orașenești.

Anul 1966 a fost un an de căutări, de permanentă selecționare — s-a arătat în darea de seamă. Iar acolo unde munca s-a făcut cu toată atenția, unde procesul instructiv-educativ s-a situat la nivelul cerințelor, rezultatele n-au întârziat. Exemple: canotaj, lupte (echipa a activat pe lângă uzina „Vulcan”), moto și fotbal. La fotbal activitatea cu copiii (antrenor Paul Popescu) și cu juniorii (antrenor Leon Lazăr) a dat roade. De 2-3 ani echipa din categoria B are bune rezultate, și se gîndește de acum la prima categorie a țării. În ultima vreme ea a primit o puternică infuzie de tineret.

De la celelalte secții se așteaptă rezultate la nivelul cerințelor. De la secția de box, de pildă. Cu ani în urmă, formația clubului avea o valoare bună, mulți

sportivi de aici îmbrăcînd tricourile naționale. Acum se vorbește doar de juniori. Nu-i rău. Dar să nu lăsăm să treacă prea mult timp pînă cînd din cadrul acestei secții (în care activează azi 19 juniori și doar 5 seniori) se vor ridica elementele de care echipa națională are atîta nevoie. Se așteaptă mai mult și de la halterofili. Aici, însă, ni se pare un lucru curios modul de încadrare a secției cu antrenori. De îndrumarea sportivilor din secție se ocupă, cu o jumătate de normă, Ștefan Achim și Gheorghe Măniilescu, antrenori cu o normă întreagă la clubul sportiv Steaua. Pe bună dreptate ne punem întrebarea: cum își împart ei timpul pentru a lucra cu bune rezultate la două cluburi de performanță și mai ales cînd au timp să se ocupe de selecție? Fiind vorba de un club de la care se așteaptă nu rezultate oarecare, ci foarte bune, de valoare europeană, trebuie să se treacă serios la fapte.

★

Dornici de a continua o veche tradiție, participanții la conferință au hotărît ca pe viitor clubul să poarte denumirea de METALUL. Avînd condiții optime de pregătire (în curînd va fi dată în folosință noua bază sportivă din Pantelimon), sportivii Metalului au datoria să se pregătească cu rîvnă, să reprezinte cu cinste clubul în întrecerile republicane și internaționale, să bată cu insistență la porțile echipelor reprezentative și ale lotului nostru olimpic. Ne gîndim la atleți, la luptători, la halterofili, și boxeri. Și la toți ceilalți. Ne gîndim, de asemenea, la cei 2000 de elevi ai școlii profesionale a uzinei, resursă bogată de cadre, de viitori sportivi de prestigiu. Îndeplinirea întocmai a planului de măsuri trebuie să aducă clubul Metalul în rîndul celor mai tari cluburi sportive.

CONSTANTIN ALEXE

VOLEI Pregătirile echipelor în vederea reluării campionatelor

Returul campionatelor republicane de volei se apropie. Echipile și-au început din timp pregătirile pentru ca la 19 februarie — data primei etape — să pornească „cu dreptul”. Iată, în legătură cu aceasta, cîteva dintre relatările corespondenților noștri.

VOLEIBALIȘTII PLOIESTENI AȘTEAPTĂ ÎNCREZĂTORI RETURUL

Voleibaliștii petroliști, care în prima parte a campionatului au avut o comportare sub posibilități, s-au pregătit cu atenție sub îndrumarea antrenorului Șt. Stuparu. Săptămînal — patru antrenamente cu o durată de 90—100 min. La aceste antrenamente s-a urmărit ameliorarea execuției unor procedee tehnice, perfecționarea blocajului și mișcării în linia a doua. S-au folosit aparate ajutoare pentru dezvoltarea forței în brațe și pentru detentă. La antrenamente nu au participat însă cu regularitate toți componenții lotului, fapt care a îngreunat însușirea temelor propuse în planul de antrenament. Cerînd părerile căpitanului echipei petroliste, Mircea Șucu, despre actualul stadiu de pregătire, el ne-a spus: „Turul campionatului a fost pentru noi o etapă destul de... tristă, caracterizată prin înconstanță. Rezultatele au fost nesatisfăcătoare. Cauza? Slabă pregătire individuală manifestată la... Șucu, Zamolo, Rădulescu, Petric. Tinerii introduși în lot au calități fizice corespunzătoare, însă le lipsește experiența jocurilor tari. În prezent, întreg lotul depu-

BASCHET Bine pentru tactică, dar de ce se ratează de sub panou?

● Disciplina, din nou

o problemă

Spre deosebire de comportarea din primele jocuri ale turului campionatelor republicane de baschet, cînd marea majoritate a echipelor noastre frunțase se prezentaseră mai slab pregătite, simțită și duminică, zile în care s-au desfășurat partidele etapei inaugurale a returului, s-a făcut evident simțită pregătirea din cele două luni de inactivitate competițională. Remarca este valabilă în special pentru echipele masculine, la care s-a văzut că a existat preocupare pentru îmbunătățirea tacticii colective: jocurile au avut cursivitate în atac, iar apărările au funcționat în mod organizat.

Se pare însă că (și aceasta este o greșeală mai veche a antrenorilor noștri) preocuparea pentru tactica de ansamblu a făcut să rămîna pe planul al doilea pregătirea tehnică a baschetbaliștilor. Spunem aceasta gîndindu-ne, în primul rînd, la imprecizia aruncărilor de sub panou. Ioneci (Politehnica Galați), Tarău, Baltag (I.C.F.), Reisenbüchler (Academia Militară), ca să dăm numai cîteva exemple, au frosit deseori mingi cînd se aflau în situații extrem de favorabile, chiar sub coș. Fiind vorba de jucători înalți și, mai ales, ținînd seama că ratările de sub panou sînt, din păcate, o „specialitate” a acestei categorii de baschetbaliști (chiar și a celor din lotul republican), credem că măcar de acum înainte este necesară o mai mare atenție în pregătirea lor.

Etapa inaugurală a returului ne-a prilejuit, de asemenea, cîteva constatări și asupra disciplinei jucătorilor și a autorității arbitrilor. În această problemă vom da însă cuvîntul antrenorului echipei reprezentative, prof. Alex. Popescu: „Înainte de începerea returului s-a ținut o ședință de instructaj cu arbitrii frunțași, căror li s-au dat indicații să vegheze asupra respectării disciplinei, ținutei vestimentare ș.a. Totuși, duminică dimineață am fost martorii unor abateri pe care arbitrii le-au trecut cu vederea. Cu excepția antrenorului emerit Constantin Herold, care a fost întotdeauna un exemplu în această privință, toți ceilalți antrenori

Una din cauzele care provoacă ratări de sub panou este faptul că se aruncă la coș din poziție de dezechilibru. Dorina Suliman (Rapid) vrea parcă să ilustreze acest lucru. (Fază din meciul Rapid București — Constructorul București)

au venit în ținută de stradă (deși regulamentul prevede ca ei să fie îmbrăcați cu bluză de trening), iar unii (V. Popescu de la Politehnica București și P. Vasiliu de la Politehnica Galați) și-au condus echipele fără a-și scoate măcar... galosii. Disciplina jucătorilor a lăsat și ea de dorit. Tarău, Predulesa, Nedei și Baltag au vociferat, au protestat, iar arbitrii, în loc să le dea mai întîi cîte un avertisment și apoi să-i sancționeze cu greșeală tehnică, au trecut cu vederea aceste abateri. În acest sens, cei mai îngăduitori au fost arbitrii P. Marin și I. Krasznai”.

Însușindu-ne întru totul punctul de vedere al prof. Alex. Popescu, așteptăm pe viitor o totală disciplină din partea antrenorilor și a jucătorilor și mai multă hotărîre din partea arbitrilor.

D. STĂNCULESCU

CLASAMENTELE LA ZI:

MASCULIN		
1. Din. Buc.	12 12 0	1030—783 24
2. Steaua Buc.	12 11 1	1056—802 23
3. Politeh. Buc.	12 8 4	928—821 20
4. Univer. Cluj	11 8 3	857—734 19
5. Politeh. Gl.	12 6 6	746—651 18
6. Univer. Tim.	11 7 4	802—810 18
7. Rapid Buc.	12 6 6	930—897 18
8. Acad. Mil.	12 4 8	812—817 16
9. Din. Oradea	12 3 9	707—889 15
10. Med. Tg. M.	12 3 9	767—880 15
11. Steagul r. Br.	12 2 10	791—898 14
12. I.C.F. Buc.	12 1 11	777—921 13

FEMININ		
1. Politeh. Buc.	10 10 0	642—436 20
2. Rapid Buc.	10 9 1	712—461 19
3. Voința Buc.	10 6 4	478—515 16
4. Univer. Cluj	10 6 4	575—538 16
5. Mureșul Tg. M.	10 5 5	528—517 15
6. Voința Brașov	10 5 5	556—550 15
7. Univer. Iași	10 4 6	540—607 14
8. Constr. Buc.	10 3 7	464—572 13
9. Crisul Oradea	10 2 8	438—558 12
10. Olimpia T.V. București	10 0 10	410—587 10

Trei din sutele de mii...

(Urmare din pag. 1)

ciu în Ministerul Industriei Ușoare, Victor Postăvaru, salariat la Truscul electro-montaj al Ministerului Energiei Electrice și Constantin Blidărescu, economist principal la uzinele Vulcan. Sînt trei oameni, trei părinți care au înțeles rostul educației fizice în formarea copiilor lor. Da, l-au înțeles. Nu i-a obligat nimeni să-și aducă copiii la școala sportivă, dar au făcut-o! De ce au făcut acest lucru? O zi întreagă sînt în stare să-i aducă argumente celui ce le va pune o asemenea întrebare. Eu am încercat să răspundurile au început să... plouă.

— Pentru că sportul înseamnă sănătate, spunea C. Frumușani.

— Pentru că sportul învață copilul să fie disciplinat și îl obișnuiește de mic cu colectivitatea, continua V. Postăvaru.

— Pentru că sportul ordonează viața copilului, îi oferă nebănuite satisfacții, completa economistul C. Blidărescu. Satisfacții pe care noi nu le-am avut, dar pe care le încercăm acum prin copiii noștri.

— Ce sport practică copiii dv? — Radu (n.n. Frumușani), voleiul.

— Magdalena (n.n. Postăvaru) baschetul, iar fratele ei, Lucian, acum student la Politehnică, tot baschetul.

— Florin (n.n. Blidărescu), tenisul de cîmp.

— Dar cu învățătura cum stau? Răspunsurile au venit prompt și foarte convingător: „BINE”.

SCHI CONCURSURI, REZULTATE

● De vineri pînă duminică se vor desfășura în Bucegi, la Cota 1400, întrecerile celei de-a XV-a ediții a „Cupei drumarilor”, competiție organizată de A.S. Proiectantul pentru schiorii bucureșteni. La concursul din acest an și-au anunțat participarea peste 200 de schiori reprezentînd asociațiile sportive I.P.B., I.P.A.C.H., I.P.I.A., F.F.A., Celuloza, Proiectantul, I.P.L. ș.a. Probele se vor desfășura după următorul program: **vineri**: slalom special avansat (băieți și fete) două manșe, **sîmbătă**: slalom uriaș avansat și slalom uriaș începători (băieți și fete), **duminică**: proba rezervată copiilor pînă la 14 ani și festivitatea de închidere. (L. CUTCUDACHE — coresp.)

● Campionatul de schi al elevilor din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară s-a bucurat de participarea a 110 școlari. Iată cîștigătorii probelor desfășurate la Lacul Roșu: fond fete clasele V—VIII (2 km): H. Lacko (Gheorghieni), băieți clasele V—VIII (3 km): L. Gheorghe (Gheorghieni), fete clasele IX—XI (3 km): Ida Benedeck (Gheorghieni), băieți clasele IX—XI (5 km): B. Ghiulai (Gheorghieni), ștafeta 3x2 km fete clasele V—VIII: Toplița, 3x3 km băieți clasele V—VIII: Gheorghieni, 3x3 km fete clasele IX—XI: Gheorghieni, 3x5 km băieți clasele IX—XI: Gheorghieni. (prof. ION MOLDOVAN).

urmate de o completare: „altfel nu se poate. Trebuie să fie o răsplată pentru tot ceea ce facem noi și școala pentru ei. Florin este de-abia în clasa a IV-a iar Magdalena în a XI-a. Nici unul nici altul nu mai știu cîte zile de tabără au petrecut, iar pe valizele lor de mult timp au fost lipite etichetele ce atestă că au trecut și peste hotarele țării. Copiii de la școala sportivă au plecat peste graniță să susțină întâlniri sportive: Bulgaria, Cehoslovacia, Ungaria. E și aceasta o expresie a minunatelor condiții ce le sînt asigurate. E o răsplată pentru cei mai sîrguincioși la învățătură și sport”.

★ Într-o sală a Școlii sportive nr. 2, într-o după amiază, avea loc ședința comitetului de părinți. Printre harnicii colaboratori ai profesorilor și conducerei școlii se aflau și cei trei părinți pe care îi cunoșcusem cu cîva timp înainte, cei ce mi-au vorbit cu atîta dragoste despre activitatea sportivă. De data aceasta dovedeau prin fapte că, într-adevăr, iubesc sportul, că se străduiesc să fie ajutoare în munca profesorilor, că se ocupă de treburile gospodărești ale școlii pentru ca copiii lor să poată face sport.

Trei părinți, trei din sutele de mii care sînt aproape de stația, de sala de sport, care trăiesc emoțiile fiecărui concurs și se bucură de fiecare dată de izbînzile copiilor lor, pe care îi vîd cum cresc sănătoși și vi-guroși.